

DE KLEDING VAN DE HOGEPRIESTER (6) – De hoed HJM Sales

Geliefde broeders en zusters, Gods voorschriften met betrekking tot de hogepriesterlijke kledij hadden ook betrekking op een te dragen hoofddekseel. Ex. 28:4 – *“Dit nu zijn de klederen, die zij maken zullen:, een hoed,; zij zullen dan voor uw broeder Aäron heilige klederen maken, en voor zijn zonen, om Mij het priesterambt te bedienen.”* God bepaalde dat de hogepriester een linnen hoed moest dragen met daarop bevestigd middels een hemelsblauw snoer een gouden plaat met inscriptie. En natuurlijk breng ik u opnieuw in herinnering dat Aäron, de oudtestamentische hogepriester, een schaduwbeeld van onze nieuwtestamentische Hogepriester, onze Here Jezus Christus, is.

De twee schriftgedeelten, waarin de hoed van de hogepriester wordt beschreven, zijn:

Ex. 28:36-38 – *“Verder zult gij een plaat maken van louter goud, en gij zult daarin graveren, gelijk men de zegelen graveert: De HEILIGHEID DES HEEREN! En gij zult dezelve aanhechten met een hemelsblauw snoer, also dat zij aan den hoed zij; aan de voorste zijde des hoeds zal zij zijn. En zij zal op het voorhoofd van Aäron zijn, opdat Aäron drage de ongerechtigheid der heilige dingen, welke de kinderen Israëls zullen geheiligd hebben, in alle gaven hunner geheiligde dingen; en zij zal geduriglijk aan zijn voorhoofd zijn, om henlieden voor het aangezicht des HEEREN aangenaam te maken.”*

Ex. 39:28a,30-31 – *“En den hoed van fijn linnen,,; Zij maakten ook de plaat van de kroon der heiligheid van louter goud, en zij schreven daarop een schrift, met zegelgraveering: De HEILIGHEID DES HEEREN. En zij hechtten een snoer van hemelsblauw daaraan, om aan den hoed van boven te hechten, gelijk als de HEERE aan Mozes geboden had.”*

Broeders en zusters, voordat we aanvangen met het bestuderen van de geestelijke achtergrond van het hogepriesterlijke hoofddekseel is het goed om te weten, dat er in feite geen sprake was van een hoed zoals wij die in Nederland kennen, maar van een linnen tulband. Dus van een linnen lap stof, die om het hoofd werd gewikkeld. Het in de Hebreeuwse grondtekst gebruikte woord is *“mietsnefet”* (מִצְנֵפֶת), dat *“tulband”* betekent. Dit woord is afgeleid van het werkwoord *“tsaanaf”* (צָנַף), dat *“wikkelen, inwikkelen, omwinden”* betekent.

Waarom moest de hogepriester deze hoed dragen?

De hogepriester moest de hoed dragen (en met name gaat het om de gouden plaat met inscriptie) om redenen, zoals in Ex. 28:38 wordt verklaard: *“En zij (HJMS, de gouden plaat) zal op het voorhoofd van Aäron zijn, opdat Aäron drage de ongerechtigheid der heilige dingen, welke de kinderen Israëls zullen geheiligd hebben, in alle gaven hunner geheiligde dingen; en zij zal geduriglijk aan zijn voorhoofd zijn, om henlieden voor het aangezicht des HEEREN aangenaam te maken.”*

De accurate vertaling in de Amplified Bible verklaart: *“It shall be upon Aaron’s forehead, that Aaron may take upon himself and bear [any] iniquity [connected with] the holy things which the Israelites shall give and dedicate; and it shall always be upon his forehead, that they may be accepted before the Lord [in the priest’s person].”*

De Joodse theoloog I. Dasberg vertaalde dit vers aldus: *“Deze moet op Aharons voorhoofd zijn; dan zal Aharon de overtredingen ten aanzien van de gewijde zaken en wel ten aanzien van alle geheiligde gaven die de Kinderen van Jisraël zullen wijden, op zich nemen; deze moet dus steeds op zijn voorhoofd zijn, opdat zij welgevallen bij de Eeuwige zullen vinden.”*

De hogepriester moest dus de overtredingen op zich nemen en dragen met betrekking tot alles wat het volk aan God gaf of aan Hem toewijdde. Het geven en het toewijden aan God betreft heilige zaken. Het ging dus om overtredingen die werden gemaakt tijdens de dienst aan God. Als Gods volk bezig was om zich aan God toe te wijden en gaven aan Hem te offeren en er werden daarbij overtredingen gemaakt, dan moest de hogepriester die op zich

nemen en dragen. Gezien het voorschrift dat de gouden plaat op het voorhoofd van de hogepriester moest worden gedragen, ligt het voor de hand dat het hier met name gaat om overtredingen, die zich in de gedachtenwereld afspelen. Gedachten komen tot stand in de hersenen, welke zoals bekend in het hoofd zijn geplaatst en vinden uiteindelijk hun gevolg in een wilsbesluit en uiteraard daarna in een daad. De bijbel symboliseert het voorhoofd zelfs als centrum van onze wil en verbindt het met name aan koppigheid en ongehoorzaamheid (maar ook aan onverzettelijkheid). Ook een oudnederlands spreekwoord luidt in deze zin: *“een stalen voorhoofd hebben”*, dat wil zeggen: *“koppig zijn, onbeschaamd zijn”*.

Jes. 48:4 – *“Omdat Ik wist, dat gij hard zijt, en uw nek een ijzeren zenuw is, en uw voorhoofd koper;”*

Jer. 3:3 – *“Daarom zijn de regendruppelen ingehouden, en er is geen spade regen geweest. Maar gij hebt een hoerenvoorhoofd, gij weigert schaamrood te worden.”*

Ezech. 3:7-9 – *“Maar het huis Israëls wil naar u niet horen, omdat zij naar Mij niet willen horen; want het ganse huis Israëls is stijf van voorhoofd, en hard van hart zijn zij. Ziet, Ik heb uw aangezicht stijf gemaakt tegen hun aangezichten, en uw voorhoofd stijf tegen hun voorhoofd. Uw voorhoofd heb Ik gemaakt als een diamant, harder dan een rots; vrees hen niet, en ontzet u niet voor hun aangezichten, omdat zij een wederspannig huis zijn.”*

Op het eerste gezicht lijkt het vreemd, dat we in ons offeren aan en dienen van God kunnen zondigen. We zijn toch immers onbaatzuchtig bezig om iets goeds voor een goede God te doen? Wij zijn toch notabene bezig met heilige zaken? We dienen toch God en de mensen? Maar als we nadenken over de immense, heimelijke (verborgen) complexiteit van de menselijke gedachtenwereld, dan is het toch wat minder vreemd. Want onze gedachten en redeneringen kunnen, zonder dat we het bemerken, tot bolwerken en bastions van satan worden. Soms slaagt satan erin om ons innerlijk te infiltreren met gedachten, die wel héél ver verwijderd zijn van Gods wil. Laten we ons toch terdege realiseren, dat vele verzoeken en verleidingen, vóórdat ze in zonden resulteren, éérst in onze gedachten worden uitgewerkt. Als wij verkeerde gedachten niet opruimen, dan wordt het van kwaad tot erger. Dan kunnen deze gedachten zó boos worden, dat ze totaal niet meer corresponderen met onze uiterlijke verschijning. Dan lijken we heilig, vroom en oprecht, maar in feite zijn we door en door rot en onrein van binnen. Volharding hierin zal er onherroepelijk toe leiden, dat we deel van de grote hoer van Babylon zullen gaan uitmaken. Deze hoer zal een geestelijk lichaam vol van schijnchristenen zijn en haar gedachtenwereld zal een beerput van hoererijen en gruweligheden zijn. Openb. 17:5 – *“En op haar voorhoofd was een naam geschreven, namelijk Verborgenheid; het grote Babylon, de moeder der hoererijen en der gruwelen der aarde.”*

Wat daarom te denken van Ananias en Saffira, die hun have (landgoed) verkochten en deden alsof zij de gehele opbrengst aan God offerden (Hand. 5:1-11)? De bijbel zegt dat zij hiermee tegen God en de Heilige Geest hadden gelogen. Ondanks dat zij aan Hem gaven! Het stond hen vrij om minder of zelfs helemaal niets te geven, maar zij deden alsof zij álles hadden gegeven. Om hiermee een zekere eer en respect te verwerven? Wat te denken van de jalouzie in ons hart als God een ander zegent, maar ons (nog) niet? Wat te denken van de jalouzie als iemand anders wél kanselwerk in de gemeente mag doen, maar wij niet? Of als iemand anders zo geweldig mooi kan zingen en wij niet? Wat te denken van gedachten, dat wijzelf een bepaalde werkzaamheid voor de Heer veel beter zouden hebben verricht dan onze broeder of zuster? Of dat we in ons dienen van de Heer vooral hengelen naar eer, roem of bevestiging? Wat te denken, als wij niet oprecht blij kunnen zijn met degenen die zó blij zijn, omdat God hen heeft gezegend? Of dat wij niet oprecht kunnen rouwen met de treurigen? En wist u, mijn broeders en zusters, dat het volhardend dienen van God zonder blijdschap en goedheid in het hart zelfs de vloek over ons leven kan afroepen (Deut. 28:47)?

Maar prijst God, de hogepriester moest al deze zonden dragen en op zich nemen. Prijst God, dat ook wij een Hogepriester in de hemel hebben, onze Heiland en Heer Jezus Christus, Die ál onze verkeerde en zondige gedachten, overleggingen en wilsbeslissingen heeft gedragen.

Toen Hij tot de dood aan het kruis van Golgotha werd veroordeeld, drukten wrede soldaten een van takken gevlochten kroon met lange, scherpe doornen in Zijn arme, kapotgebeukte hoofd. Een doornenkroon die de vloek ten gevolge van al onze zonden uitbeeldde (Gen. 3:17-19). Wat een duidelijk beeld dat Jezus ook voor onze ontelbare, zondige, hoogmoedige, onreine gedachten de volle prijs heeft betaald. De bijbel zegt in Gal. 3:13 – *“Christus heeft ons verlost van den vloek der wet, een vloek geworden zijnde voor ons; want er is geschreven: Vervloekt is een iegelijk, die aan het hout hangt.”*

Jezus Christus, de hemelse Hogepriester, heeft ál onze zonden gedragen en de doodstraf ondergaan. Ook voor de ongerechtigheden in ons dienen van God stierf de Heiland. Maar Jezus stierf onschuldig. Hij stierf voor ons en niet voor Zichzelf. Nooit, neen, nooit beging Hij enige zonde (2 Cor. 5:21; Hebr. 4:15; 1 Petr. 2:22-24; 1 Joh. 3:5b; Jes. 53:9). Jezus was volmaakt zondeloos en Hij leefde absoluut rein. Maar daarom werd Jezus nog wel verzocht, broeders en zusters! Ook Hij moest gehoorzaamheid leren én leren om Zijn wil aan Gods wil over te geven. De verleidingen en verzoeken gingen daarom beslist niet aan Hem voorbij.

Hebr. 4:15 – *“Want wij hebben geen hogepriester, die niet kan medelijden hebben met onze zwakheden, maar Die in alle dingen, gelijk als wij, is verzocht geweest, doch zonder zonde.”*
 Hebr. 5:8 – *“Hoewel Hij de Zoon was, nochtans gehoorzaamheid geleerd heeft, uit hetgeen Hij heeft geleden.”*

Het resultaat van Jezus' lijden en gehoorzame overgave aan Zijn hemelse Vader was, dat Hij volkomen werd geheiligd, waardoor Hij ook ons kon redden, én door God tot onze Hogepriester in de hemel kon worden gemaakt.

Hebr. 5:9-10 – *“En geheiligd zijnde, is Hij allen, die Hem gehoorzaam zijn, een oorzaak der eeuwige zaligheid geworden; En is van God genaamd een Hogepriester, naar de ordening van Melchizedek.”*

Hebr. 2:9-11 – *“Maar wij zien Jezus met heerlijkheid en eer gekroond, Die een weinig minder dan de engelen geworden was, vanwege het lijden des doods, opdat Hij door de genade Gods voor allen den dood smaken zou. Want het betaamde Hem, om Welken alle dingen zijn, en door Welken alle dingen zijn, dat Hij, vele kinderen tot de heerlijkheid leidende, den oversten Leidsman hunner zaligheid door lijden zou heiligen. Want en Hij, Die heiligt, en zij, die geheiligd worden, zijn allen uit een; om welke oorzaak Hij Zich niet schaamt hen broeders te noemen.”*

Het op Zich nemen en dragen van al onze zondige gedachten door Jezus, de Hogepriester, had tot gevolg dat Hij die afschuwelijke kroon van scherpe doornen moest verdragen. Maar Hij volbracht de wil van God. En daarom werd Jezus geheiligd en met eer en heerlijkheid gekroond. En dit nu zien wij uitgebeeld in de gouden plaat met inscriptie aan de hoed van de hogepriester: **“HEILIGHEID DES HEEREN”**.

De gouden plaat met inscriptie

Aan de hoed van de hogepriester was zoals gezegd een gouden plaat met inscriptie bevestigd. Deze gouden plaat was vastgemaakt met een hemelsblauw snoer. In de studies over de Tabernakel werd ons duidelijk, dat hemelsblauw naar de Opstandingskracht van de Heilige Geest verwijst. Zijn Opstandingskracht kunnen wij beslist niet ontberen, als het gaat om de vrijmaking van de gedachten. Maar die vrijmaking vindt pas in waarheid plaats, als ook het afstervingsproces in de gedachten is ervaren. Met als resultaat dat onze gedachten rein en helder zullen worden. Dit mogen we ontdekken in de betekenis van het woordje voorhoofd. Broeders en zusters, toeval? Bij God bestaat geen toeval als het gaat om Zijn heilig Woord. Maar het met *“voorhoofd”* vertaalde Hebreeuwse woord *“metsach”* (מִצַּח) is afkomstig van een stam, die letterlijk *“helder zijn”* betekent en ook *“open, prominent”*. Met andere woorden, God wil dat onze gedachten helder en rein zijn, open en niet verborgen, zonder geveinsdheid

of een andere dubbele agenda (2 Cor. 3:2-3) en bereid om Gods wil in plaats van de eigen wil te doen.

De inscriptie *“heiligheid des Heeren”* luidt in het Hebreeuws *“kodesj la-adonaj”* (קֹדֶשׁ לַיהוָה) en luidt eigenlijk *“heiligheid voor, gewijd aan de Eeuwige”*. Wat een waarheid, broeders en zusters! Jezus leefde volkomen toegewijd aan de Vader en om Diens wil te volbrengen (Ps. 40:8-9; Joh. 4:34; 5:30; 6:38; Hebr. 10:7). Vlak voor Zijn dood sprak Jezus (Joh. 17:4): *“Ik heb U verheerlijkt op de aarde; Ik heb voleindigd het werk, dat Gij Mij gegeven hebt om te doen”*, om tenslotte hangend aan het kruis te uiten (Joh. 19:30): *“Het is volbracht!”*

Het was specifiek Gods eigen Zoon, Die Gods opdracht moest vervullen. Niemand anders! Dit bleek ook duidelijk bij Zijn waterdoop en later opnieuw op de berg der verheerlijking. Matt. 3:16-17 – *“En Jezus, gedoopt zijnde, is terstond opgeklimmen uit het water; en ziet, de hemelen werden Hem geopend, en hij zag den Geest Gods nederdalen, gelijk een duive, en op Hem komen. En ziet, een stem uit de hemelen, zeggende: Deze is Mijn Zoon, Mijn Geliefde, in Denwelken Ik Mijn welbehagen heb!”*

Matt. 17:5 – *“Terwijl hij nog sprak, ziet, een luchtige wolk heeft hen overschaduwde; en ziet, een stem uit de wolk, zeggende: Deze is Mijn geliefde Zoon, in Denwelken Ik Mijn welbehagen heb; hoort Hem!”*

In Joh. 6:27 staat het kernachtig omschreven als: *“Werkt niet om de spijs, die vergaat, maar om de spijs, die blijft tot in het eeuwige leven, welke de Zoon des mensen ulieden geven zal; want **Dezen heeft God de Vader verzegeld.**”*

En wat was het grote werk, broeders en zusters, dat God de Vader specifiek aan Zijn Zoon Jezus had opgedragen? We hebben het hiervoor reeds in Hebr. 2:9-11 en 5:9-10 gelezen! Zijn taak was om het verloren mensdom te redden uit het verderf en tot gemeenschap met God terug te brengen. Joh. 3:16 – *“Want also lief heeft God de wereld gehad, dat Hij Zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat een iegelijk die in Hem gelooft, niet verderve, maar het eeuwige leven hebbe.”*

Jezus was voor de volle honderd procent aan God toegewijd in Zijn onschatbaar waardevolle taak en Hij volbracht deze taak met verve. Daarom kon Petrus in Hand. 4:10-12 zeggen, dat er geen andere Naam dan de Naam van onze Here Jezus Christus is, waardoor wij zalig kunnen worden. Hand. 4:12 – *“En de zaligheid is in geen Anderen; want er is ook onder den hemel geen andere Naam, Die onder de mensen gegeven is, door Welken wij moeten zalig worden.”* Het is dan ook in deze ene, wondervolle en lieflijke Naam, dat alles moet worden gedaan. Gods kinderen dienen in deze Naam te bidden (Joh. 14:13-14; 16:23-26), te prediken (Luk. 24:47; Hand. 4:18), te profeteren (Matt. 7:22), duivelen en demonen uit te werpen (Matt. 7:22; Mark. 16:17; Luk. 10:17), krachten te doen (Matt. 7:22; Hand. 4:30), samen te vergaderen (Matt. 18:20), te dopen (Matt. 28:19; Hand. 2:38; 10:48), goede dingen te doen (Mark. 9:41), ja, alles in deze heerlijke, wonderbare Naam te verrichten (Col. 3:17).

De inscriptie op de gouden plaat *“heiligheid voor, gewijd aan de Eeuwige”*, bevestigt aan de hoed op het voorhoofd van de hogepriester, houdt daarom direkt verband met:

- a. de verzegeling van Jezus door de Heilige Geest om Gods boodschap voor verlossing van het mensdom te verkondigen en te volbrengen. God verkoos Zijn Zoon Jezus!
- b. de hoog verheven Naam van Jezus. Jezus is de volkomen Toegewijde aan de Vader, waardoor alles moet geschieden!

Jezus draagt die gouden plaat! Amen! Maar wat een wonder, wat een genade, dat Gods wedergeboren kinderen dit óók mogen ervaren. De plaat met inscriptie was vervaardigd van het edelmetaal goud, dat naar de Heilige Geest verwijst (zoals reeds vele malen in de tabernakelstudies werd uitgelegd). En juist aan hun voorhoofden worden zij met de Heilige Geest verzegeld. En wedergeboren kinderen Gods mogen tevens Zijn Naam dragen.

Openb. 3:12 – *“Die overwint, Ik zal hem maken tot een pilaar in den tempel Mijns Gods, en hij zal niet meer daaruit gaan; en Ik zal op hem schrijven den Naam Mijns Gods, en de naam der stad Mijns Gods, namelijk des nieuwen Jeruzalems, dat uit den hemel van Mijn God afdaalt, en ook Mijn nieuwen Naam.”*

Openb. 7:3 – *“Zeggende: Beschadigt de aarde niet, noch de zee, noch de bomen, totdat wij de dienstknechten onzes Gods zullen verzegeld hebben aan hun voorhoofden.”*

Openb. 14:1 – *“En ik zag, en ziet, het Lam stond op den berg Sion, en met Hem honderd vier en veertig duizend, hebbende den Naam Zijns Vaders geschreven aan hun voorhoofden.”*

Openb. 22:4 – *“En zullen Zijn aangezicht zien, en Zijn Naam zal op hun voorhoofden zijn.”*

Broeders en zusters, onze Heiland en Heer, Jezus Christus, ontving Zijn verzegeling met de Heilige Geest bij Zijn waterdooop (Matt. 3:16-17). Als ook wij de Here Jezus Christus als Heiland én als Heer aannemen, het oude zondige leven vaarwel zeggen en in Zijn Naam worden gedoopt, dan zullen ook wij Gods inscriptie aan onze voorhoofden ontvangen door de verzegeling bij de vervulling met de Heilige Geest der belofte (Efez. 1:13-14).

En Jezus, onze hemelse Hogepriester, werd geheiligd. Hierdoor kan Hij ook ons heiligen en zalig maken (Hebr. 2:10-11 en 5:9). Een reinigingsproces dat zich voor een belangrijk deel in onze gedachten voltrekt. Maar bedenkt, Zijn kostbare Bloed reinigt zelfs onze gewetens.

Hebr. 9:14,15a – *“Hoeveel te meer zal het bloed van Christus, Die door den eeuwigen Geest Zichzelve Gode onstraffelijk opgeofferd heeft, uw geweten reinigen van dode werken, om den levenden God te dienen? En daarom is Hij de Middelaar des nieuwen testaments,.....”*

Ik wil aan het einde van deze studie graag een gedeelte uit het boek *“Tabernakelonderzoek”* van wijlen br. F.G. van Gessel citeren. Want de tabernakelstudies op deze website www.reddingdoorJezus.nl zijn gebaseerd op het raamwerk, dat in zijn boek is gegeven (zie de betreffende webpage).

“Hoe heerlijk om een naamdrager te zijn van die ene, heerlijke Naam Here Jezus Christus. Hoe heerlijk als onze harten en hoofden dag en nacht gevuld zijn met die ene Naam en dat bij alles wat wij doen, wij die ene Naam steeds aanroepen in aanbidding. Voorwaar, de heiligheid van de Heer zal dan aan ons gevonden worden. Het is immers deze Naam die de ongerechtigheid van de kinderen Gods draagt?”

Als de Naam van Jezus onze harten en onze gedachten vult, dan zullen wij wérkelijk voor Hem schijnen. Dan zullen wij glanzen voor Hem. Dan zal (in overdrachtelijke zin) de door de Heilige Geest gegraveerde gouden plaat aan onze voorhoofden zichtbaar zijn. We zullen dan in onze omgeving herkenbaar zijn als Gods geliefde kinderen.

Het met *“plaat”* vertaalde Hebreeuwse woord is *“tsiets”* (צִיָּט), hetgeen met name *“bloem, bloesem”*, maar ook *“iets glinsterends”* en ook *“vleugel”* betekent (Num. 17:8; 1 Kon. 6:18,29, 32,35, Jer. 48:9). Het is afgeleid van de primitieve stam *“tsoets”* (צִוּץ), dat *“bloeien, glanzen, schitteren, zichzelf tonen”* betekent. Als we dan bedenken dat Jezus, onze Hemelbruidegom, Die de Roos van Saron en de Lelie der dalen is, Zijn Bruid óók ziet als een lelie, dan schieten ons de woorden tekort. Dan vloeien onze harten over van dankbaarheid. Wat een voorrechten mogen wij toch genieten. Hoogl. 2:1-2 – *“Ik ben een Roos van Saron, een Lelie der dalen. Gelijk een lelie onder de doornen, alzo is Mijn vriendin onder de dochteren.”*

Geliefde broeders en zusters, zijn wij in waarheid reeds witte lelies tussen de doornen om ons heen, als arenden vliegend boven elke situatie, elk probleem? Wat wellicht nu nog niet is, zal zeker komen als wij ons hart geheel aan Jezus overgeven.

Moge onze lieve Hemelbruidegom u en mij deze week rijkelijk zegenen. Amen.

(wordt vervolgd)